

TATAI –
TÓVÁROSI

HARANGSZÓ

A GYÜLEKEZET ÜNNEPI ÉRTESÍTŐJE

Alapítva: 1995. Megújítva: 2004.

XIV. évfolyam 2. sz. – 2018. Reformáció

„Ingyen kaptátok, ingyen adjátok” (Máté 10,8b)

Nagy örökséget kaptunk a reformációtól! Mégpedig azt, hogy saját nyelvünkön mi magunk is olvashatjuk a bibliát! Amikor a reformációra gondolok, először mindig azok a visszaélések jutnak eszembe, amelyek elvezettek a reformációhoz, mint pl. a „szentek csontjainak” áruba bocsájtása és a búcsúcédulák. Mindig elgondolkozom azon, hogy mi mindenre képes az ember, amikor kitűz maga elé egy célt! Köztudott, hogy erre a nagy kereskedésre templomépítés céljából volt szükség. A tizenkét tanítvány kiküldésekor Jézus a tanítványok feladatai mellett felhívja a figyelmüket arra is, hogy mindent ingyen kaptak és ingyen is adjanak tovább! Ezért is követnek el bűnt akkor, amikor áruba bocsájtanak dolgokat az emberek üdvösségére hivatkozva.

A reformáció kapcsán a bábéli zűrzavar képe jelenik meg bennem. Mindenki eszeveszett módon vásárolja a búcsúcédulákat, és mindent megtesz a maga vagy mások üdvössége érdekében, hogy közelebb kerüljön Istenhez! A bábéli tornyot is azért kezdték el építeni, hogy valahogy elérjék Istent! Ahogy Babel tornyánál is zűrzavar keletkezett, úgy keletkezett zűrzavar, amikor Luther kifüggesztette 95 tételét a wittenbergi várkapura! Ekkor ugyanis többeknek világossá vált, hogy tévúton járnak. A biblia lefordítása csak tetézte a zűrzavart, hiszen a papok ezáltal kontroll alá kerültek, mivel már nem csak ők ismerték a Szentírást! Talán azt is mondhatjuk, hogy addig az emberek többségének hiába szólt Isten üzenete, mert nem értették azt, ami az istentiszteleteken történt. Kevés volt az információ, amit a papok Istenről átadtak a gyülekezetekben. Ezért tudták bevezetni a búcsúcédulák árusítását is, hiszen a

köznapi emberek nem tudhatták, hogy nem ezt várja el Isten az üdvösség érdekében! Láthatjuk tehát, hogy a reformáció nem csak egyházzsakadáshoz vezetett, hanem egyben közelebb hozta Istent és az Ő igéjének üzenetét az emberekhez, így hozzánk is.

Végiggondolhatjuk, hogy ma mit jelent számunkra a reformáció? Azt gondolom, hogy mindenkinek más jutna eszébe a reformáció kapcsán és mindenki másként gondol a reformációra. Gondoljuk végig: Van-e örök érvényű hatása azon kívül, hogy felekezeti különbségek vannak a reformáció óta, és mégis egymás mellett élünk?

Arra a kérdésre, hogy miért nem tűnt el a katolikus egyház egy ilyen nagy eltévelyedés után, amit a reformáció előtti időkben tett, arra Kálvin János váltságtanában választ is ad. Nem a bűnt bűnteti Isten a bűne miatt, hanem Jézus Krisztust büntette meg a kereszten az emberek bűnei miatt.

Sokak szerint ma is szükség lenne reformációra, megújulásra. De tudnunk kell, hogy alkalmas időben az Isten indít bennünket minden változásra és ad elégtételt Jézus Krisztus kereszthalála által akkor, amikor helytelenül sáfarkodunk az ő igéjével. És ő minden helyzetben velünk marad! Adja Isten, hogy meglássuk, hol kell reformálódnunk, hogy megtudjuk Szentlelke által, hogy hol tévelyedtünk el az Ő igéjétől és hol kell visszatérnünk Hozzá! Reformálja meg az Úr a mi életünket, hogy ne másokban, hanem magunkban keressük ezeket az egyenlenségeket, hogy igaz hittel tudjunk Istenhez imádkozni és kérjük, hogy a reformációra való elmélkedésünk mellett indítson bennünket is önvizsgálatra, hogy a lehető legközelebbi tiszteletességet adjuk neki!

Papp-Szabó Szimonetta beosztott lelkész

A Reformáció Ünnepe küszöbén

(Hitünk átvilágítása a Biblia és a hitvallás mérlegén)

Október 28. 10 óra, Ref. Templom	JÉZUSÉ VAGYOK! (1Kor. 6,19–20.)	Szolgál Végh Tamás ny. budapest-fasori lelkipászor
Október 28. 18 óra, Ref. Gyülekezeti Otthon	MEGBOCSÁTOTT! (1Jn. 1,8–9.)	Szolgál Végh Tamás
Október 29. 18 óra, Ref. Gyülekezeti Otthon	MEGSZABADÍTOTT! (5Móz. 18,9–16. Acs. 19,18–20.)	Szolgál Végh Tamás
Október 30. 18 óra, Ref. Gyülekezeti Otthon	MEGŐRIZ! (Róm. 8,28.)	Szolgál Végh Tamás
Október 31. 9 óra Tóvárosi Imaház	VELE ÉLHETEK! (2Kor. 5,14–15.)	Szolgál Farkas Balázs tatai beosztott lelkész
Október 31. 10 óra, Ref. Templom	VELE ÉLHETEK! (2Kor. 5,14–15.)	Szolgál Farkas Balázs
Október 31. 18 óra, Evangélikus Kistemplom	BOLDOG TUDÁS! (Mt. 11,28–30.)	Szolgál Dr. Szabó Előd tatai lelkipászor

Anyakönyvet lapozgatva

A keresztség sákeramentumában részesült:

2018. április 29. Pongrácz Kevin
 2018. május 6. Bujdosó Nóra
 2018. május 6. Rutkai Norina
 2018. május 6. Rutkai Nimród Csaba
 2018. május 13. Benkő Máté
 2018. május 13. Horváth Szonja
 2018. május 18. Kovács Mirabella
 2018. május 21. Gyevi Dominik
 2018. május 27. Rácz Norbert
 2018. május 27. Rácz Ildikó
 2018. május 30. Tóth Mirella
 2018. június 3. Stréhl Eszter Flóra
 2018. június 3. Kiss Zétény Péter
 2018. június 3. Kiss Barnabás Levente
 2018. június 24. László Máté
 2018. június 30. Codrean Flóra Lilien
 2018. július 8. Vadász Attila
 2018. július 8. Havasi Hédi
 2018. július 15. Bódai Jácint
 2018. július 15. Lounes Leila Ajsa
 2018. július 15. Fekécs Emese
 2018. július 15. Daniel Andrew McInnes
 2018. július 22. Zách Alexa
 2018. aug. 12. Hangyál Emma
 2018. aug. 12. Hangyál Dóra
 2018. szept. 8. Domai Zsolt
 2018. szept. 8. Domai Réka
 2018. szept. 8. Domai Gréta
 2018. szept. 9. Mohos Norina
 2018. szept. 23. Németh Alíz
 2018. szept. 23. Németh Luca
 2018. szept. 30. Pintér Mór Lajos
 2018. október 7. Nagy Simon

Konfirmációs fogadalmat tettek:

Barborák Flóra, Ercsey Csenge Ida, Fekete Dóra Izabel,
 Fülöp Alexandra, Fohner Roland Tamás, Hanzlik Éva,
 Hanzlik Levente, Horváth Szonja, Kovács Mirabella,
 Kutron Klaudia Dóra, Nagy Dorottya, Nagy Hunor, Nagy
 Máté, Nagy Mirtill, Németh Rebeka, Pongrácz Kevin,
 Rácz Ildikó, Schmidt Péter Dániel, Süveg Eszter, Szabó
 Benedek, Széles Adrienn, Szikora Georgina Szilvia, Tóth
 Ádám, Törös Balázs, Varga Dániel.

Házasságukra Isten áldását kérték:

2018. május 18. Eipl Gergely és Agg Petra Violetta
 2018. május 19. Szöllősi Attila és Nyitrai Rita
 2018. május 26. Bangó Dávid és Kiss Karolina
 2018. június 1. Benedek Ferenc és Badó Andrea
 2018. június 9. Berényi Miklós és Birgány Alexandra
 2018. június 16. Sebők Géza Gyula és Steinsits Rita
 2018. július 14. Bryan Nybo Sørensen és Szölösi Patrícia
 2018. július 21. Mózes István és Kerner Tünde
 2018. július 21. Boncza Attila és Bálint Olga
 2018. július 28. Dr. Gurabi Zsolt és Halász Fruzsina
 2018. július 28. Zele Márk és Csúzy Edina
 2018. aug. 18. Vasas Lajos és Hruby Melinda
 2018. aug. 24. Bánáti Norbert és Nagy Norina
 2018. aug. 31. Vigh Gábor és Szegi Lilla
 2018. aug. 31. Békefi László Balázs és Juhász Dorottya
 2018. szept. 1. Johann Christian Schnabl és Gálik Mária Éva
 2018. szept. 1. Vágusz Márk Ádám és Surányi Lilla
 2018. szept. 1. Lakatos Tamás és Baranya Fanni
 2018. szept. 8. Ferenczfői Tamás László és Zombolyai Réka
 2018. szept. 15. Tóth Ádám és Illés Zsófia
 2018. szept. 21. Lukács Márton és Pápai Judit
 2018. okt. 6. Korinek Miklós Márk és Pongrácz Dóra

Akikért a harang szólt...

2018. május 15. Tóth Vincéné Karsai Erzsébet (91 éves)
 2018. május 18. Németh Istvánné Mózes Katalin (83 éves)
 2018. május 30. Fazekas Károly (51 éves)
 2018. június 7. Vaszkó Istvánné Garbacz Julianna (88 éves)
 2018. június 8. Kovács József (82 éves)
 2018. június 27. Soós Istvánné Bardovics Margit (82 éves)
 2018. június 27. Beke Tibor (76 éves)
 2018. június 29. Bánhid Judit Erzsébet (82 éves)
 2018. június 29. Rebi Ferenc tb. presbiter (61 éves)
 2018. július 12. Klepsitzné Farkas Eszter (63 éves)
 2018. július 18. Balázs Józsefné Körmendi Ilona (88 éves)
 2018. július 25. Szikora József (77 éves)
 2018. július 30. Elek József (76 éves)
 2018. aug. 16. Csik László (53 éves)
 2018. aug. 16. Sváb Istvánné Garbacz Gizella (87 éves)
 2018. szept. 8. Blahó Lajosné Smider Erzsébet (82 éves)
 2018. október 1. Dr. Ruttkai-Miklós Géza és
 Kocsis Emőke Lília (72 éves)
 2018. október 2. Toma Vilmos (63 éves)
 2018. október 3. Vízkeleti Károlyné
 Gyimesi Ilona Zsófia (72 éves)
 2018. október 3. Ötvös László (48 éves)
 2018. október 8. Viringer Istvánné
 Kőrösi Zsuzsanna (70 éves)

*Isten vigasztalása legyen elhunyt testvéreink
 itt maradt gyászoló szeretteivel!*

A TEMETŐT JÁRVA

Tatán, a Környei úti temető főbejárata mellett balra egy kereszt magasodik, rajta a felirat: „EMLÉKEZZ RÁM!”

Lassan egy évtizede, hogy Tata város vezetése odaállította. Az eredeti szándék az volt, hogy ha valakinek nagyon messzi temetőben nyugszanak szerettei, és már nem tud elmenni a sírjukhoz, legyen egy hely, ahova emlékezve letehet pár szál virágot. A szándék megvalósítása még annál is jobban sikerült: a felirat a kereszten olvasható: emlékezz rám.

Járjuk a temetőt – munkaruhában, kerti szerszámokkal. A tél beállta előtt rendbe kell tennünk a sírjainkat. Tisztes kötelesség. Néha talán fárasztó: jaj, még ezt is... De rendszerint győz a kegyelet. Győz az elhunytak iránt érzett szeretet.

A munka végeztével vajon kulcsolódik-e imára a kezünk? Megköszönjük-e a temetés esztendejében, vagy évtizedek múltán az elpihent, az itt nyugvó szeretettünk életét: mindazt a szépet és jót, amit rajta keresztül ajándékozott nekünk Teremtő, Gondviselő Istenünk?

És a visszatekintés, az emlékezés mellett vajon jut-e még eszünkbe – valami más is?

* * *

Másod-harmadéves teológus diák voltam. Az 1960-as évek elejét írtuk akkor. A dunántúli gyakorlat szerint több, egymáshoz közeli gyülekezetbe küldött húsvéti legációba (is) az Akadémia. Már szolgáltam nagypénteken is (délelőtt-délután). Húsvét vasárnap szintén kétszer. Aztán még aznap este átvittek a következő faluba (délutánra majd még tovább). Este sokáig beszélgettünk a házigazdával, a nálam jóval idősebb lelkipásztorral. Aztán elkészöntünk egymástól:

– Ne felejtse, fél nyolckor reggeli.

Reggeli után, nyolc óra tájban nagytiszteletű úr kérdezett:

– Nincs kedved sétálni egy kicsit? Az istentisztelet fél 11-kor kezdődik.

Kicsit csípős, kora áprilisi, napsütéses reggel volt. Nem kérdeztem, hogy hová megyünk. A második keresztutca végén, a domboldalon volt a temető. Oda tartottunk. Jó feléig felmentünk a temető főútján. Nagytiszteletű úr megállt, körbenézett, és beszélni kezdett:

– Évente húsz-huszonöt temetés van. Több, mint keresztelő. Olyankor tisztes-szomorú kötelességem a temetőt járni. És jó harminc éve minden húsvét hétfőn itt talál a reggel.

Szünetet tartott. Arca kipirult. A szeme fénylett. A hangja megváltozott, és beszélt, mintha ígét hirdetne, vagy inkább, mintha imádkozna:

– Tudod, ilyenkor elgondolom, hogy milyen öröm lesz itt majd egyszer. Amikor ismét találkozunk egymással. Szülők és gyermekek. Testvérek. Nagyszülők, dédszülők, - akik talán már meg sem érték unokájuk, dédunokájuk megszületését, és a fiatalok is csak hallottak a régiekről. Tudod: a feltámadásról beszéllek...

* * *

Az aznap délelőtti tervezett legátus-igehirdetés bibliai olvasmánya az I. Thesszalonikai levél 4. rész 13-18. versei voltak:

„Nem szeretnénk, testvéreink, ha tudatlanok lennétek az elhunytak felől, és szomorkodnátok, mint a többiek, akiknek nincs reménységük. Mert ha hisszük, hogy Jézus meghalt és feltámadt, az is bizonyos, hogy Isten az elhunytakat is előhossa Jézus által, vele együtt. Azt pedig az Úr ígéjével

mondjuk nektek, hogy mi, akik élünk, és megmaradunk az Úr eljöveteleig, nem fogjuk megelőzni az elhunytakat. Mert amint felhangzik a riadó hangja, a főangyal szava és az Isten harsonája, maga az Úr fog alászállni a mennyből, és először feltámadnak a Krisztusban elhunytak, azután mi, akik élünk, és megmaradunk, velük együtt elragadtatunk felhőkön az Úr fogadására a levegőbe, és így mindenkor az Úrral leszünk. Vigasztaljátok tehát egymást ezekkel az ígékekkel!”

Az igehirdetés alapigéje ugyaninnen a 14. vers volt:

Mert ha hisszük, hogy Jézus meghalt és feltámadt, az is bizonyos, hogy Isten az elhunytakat is előhossa Jézus által, vele együtt.

Az igehirdetés összefoglalását emlékezetből még most is tudom: ha valóban hisszük...

A záróének után nagytiszteletű úr a Mózes-székből a kezét nyújtotta:

– Köszönöm, tiszteletes úr. Nagyon köszönöm.

A szeme ugyanúgy fénylett, mint reggel kint a temetőben.

A temetőt járva a visszatekintés, az emlékezés mellett vajon jut-e még eszünkbe – valami más is?

dr. Márkus Mihály ny. püspök-lelkipásztor

Mi is az a „házicsoport”?

A tatai gyülekezetben nem új keletű ez a csoport. Idősebbek mesélik élményeiket lelkesedve, hogy amikor még nem nagyon lehetett találkozni és a Bibliáról beszélgetni az államhatalom megfélemlítésétől tartva, akkor néhai dr. Kálmán Attila és felesége Demény Erzsébet adott otthont olyan énekléssel, beszélgetéssel, Biblia-olvasással és imádkozással zajló alkalmaknak, amelyek sokaknak jelentettek feltöltekézt, sőt hitre jutási lehetőséget. A XX. század 70-es éveiben nem nevezték el ezt a csoportot, sőt hivatalosan nem is volt gyülekezeti alkalom. A szó legnemesebb értelmében azonban ezek az összejövetelek a tatai református gyülekezet alkalmi voltak, és házi csoportként működtek.

Egyházközségünk presbitériuma az elmúlt években újra és újra megvizsgálta annak lehetőségét, hogy miként lehet a belső kört erősíteni és miként tudunk nyitni a kívül lévők felé. A házi csoport rendkívül érdekes módon mindkettőre lehetőséget ad. Azok ugyanis, akik készülnek az alkalmakra, azok fejlődnek bibliaismeretükben, erősödnek hitükben, egyre biztosabbá válnak Krisztusban meglévő meggyőződésükben. Akik pedig kicsit kívülről érkeznek, számukra a baráti hangnem, a kötetlen hangulat jelentheti az előszobát a gyülekezeti istentiszteleti alkalmakhoz. Ha a jól ismert képpel akarunk élni, akkor azt is mondhatjuk, hogy nem egyből a mély vízbe dobjuk az illetőt, hanem hagyunk neki időt arra, hogy kiismerje magát a református istentisztelet elemeiben, ráadásul már úgy érkezhessen a templomunkba, vagy az imaházba, hogy ott néhány ismerős arc is szembejön vele.

A korábban elindított házi csoport a létszám miatt vált ketté. A testvéri beszélgetések és kapcsolatok akkor működnek jól, hogyha a csoportlétszám a tanítványi kör számát (12 fő) nem lépi túl. Ha ennél többen alkotnak egy ilyen csoportot, akkor a bensőségesség elvész és a létszám növekedésével többen is a peremre szorulnak. Minden érdeklődőt hívunk és várunk ezekbe a csoportokba. Aki csatlakozni szeretne, keresse Gábor Tamást, vagy Köblös Istvánt.

dr. Szabó Előd lelkipásztor

Gyülekezeti hétvége Pápán

Kedves Testvéreink! A következő pár soron keresztül hálát szeretnénk adni az Úrnak és egyben beszámolni arról, hogy milyen kincsekkel gazdagodhattunk a pápai gyülekezeti hétvégén. Jó volt megtapasztalni azt, hogy Isten gondoskodik népéről, olyan módon is, hogy alkalmat készít egymás közelebbi megismerésére és Igéje közös tanulmányozására egy hosszú hétvégén keresztül. Hisszük azt és most át is élhettük, hogy a gyülekezet tagjai Jézushoz közeledve kerülhetnek egymáshoz is egyre közelebb. De vajon hogyan kerülhetünk közelebb Hozzá, és hogyan tudjuk egyre jobban megérteni a gyülekezetünkre és egyéni életünkre nézve az Ő akaratát? Imádság és Isten vezetése – ez volt most az a közös téma, amit csütörtöktől vasárnapig körbejártunk.

Csütörtökön, megérkezve Pápára, mindannyian próbáltuk felfedezni a Teológiai Akadémia épületét, elfoglalni a kényelmes és praktikus kollégiumi szobákat, berendezni a helyszíneket. Bevallom, mindeközben érdekes volt megállni és elolvasni egy-egy teológusoknak szóló hirdetőtáblát, vagy felfedezni a falon egy régi fényképet Karl Barth neves XX. századi svájci teológus Pápán tett látogatásáról. Ezeken keresztül is érezhettük, hogy különleges helyre kaptunk bebocsátást. Hadd osszuk most meg pár olyan rövid igei üzenetet, amin keresztül éreztük, hogy az Úr Jézus ott volt közösségben mindannyiunkkal ezen a gyülekezeti hétvégén.

A csütörtök esti áhítatban arról szólt az Ige, hogy Isten el tudja dönteni, és csak Ő tudja jól eldönteni, hogy mit és hogyan ad meg nekünk. Milyen fontos felismerni ezt és hálát adni mindazért, amit kapunk, vagy esetleg azért is, ha valamit mégsem kapunk meg Tőle! Az áhítatot követően már a késő estében gyűltünk össze imaközösségre, ezen az estén célzottan hálaadó imádságokkal. Jó volt felírni üres papírokra azokat a dolgokat, amikért hálásak lehetünk a gyülekezetben és jó volt utána ezeket közös hálaadásban Urunk elé vinni. A péntek délelőtti igei alkalmat Dr. Németh Tamás, a pápai Teológia rektora tartotta az imádságról és Isten vezetésének imádságos elkéréséről. Jó volt újra rádöbben, hogy az imádság nem Isten befolyásolásának módszere, hanem a

Vele való kapcsolatunk ápolásának és az Ő akarata megértésének egyik fontos eszköze. Mit kérhetünk Istentől? Mindent, de: imádság közben megtudjuk, mire nincs és mire van valóban szükségünk. Bátorító volt hallani Kálvin gondolatát, miszerint parancsunk van az imádságra és ígéretünk a meghallgatásra. Az alkalmat csoportbeszélgetéssel folytattuk, ahol kisebb körben tudtuk megosztani személyes tapasztalatainkat egymással. Jó volt hallani bizonyosságtételeket és hálaadásokat meghallgatott imákért vagy akár megosztani egymással harcainkat, botladozásainkat imaéletünk területén. A péntek esti áhítaton tovább tanított minket az Ige Pál apostol és Szilász történetén keresztül arra, hogy helyet kell cserélnünk Istennel életünk volánjánál és át kell adnunk Neki az irányítást. Szombat délelőtt Isten vezetéséről beszélgettünk Újszövetségi példákon keresztül. Milyen nagy dolog az, hogy Jézus keresztyéne tekintve biztosak lehetünk abban, hogy Isten számára nem vagyunk közömbösek! És ha ez így van, akkor abban is biztosak lehetünk, hogy Ő vezet minket, még ha nem is egész életünket adja előre. Isten az Ő akaratát lépésről lépésre ismerteti meg, úgy mutatja az utat, mint a mécses, ami csak másfél méterre világít, de mégis biztosan célhoz lehet vele érni.

Az igei alkalmak mellett gazdagon jutott lehetőség kapcsolódásra, egymás megismerésére is. A hétvége egyből egy jó hangulatú vetélkedővel indult, köszönet érte Köblös István és Erdei Gyula családjainak, akik az előkészítés és a játékvezetés mesterei voltak. Részt vehettünk egyedi mintás póló- és táskakészítésen a szomszédban lévő Kékfestő múzeumban és ellátogathattunk a pápai református Ótemplomba. A csoport egy része még városnéző kisvonattal is bejárta Pápát. Hálásak vagyunk azoknak, akik a gyermekekre vigyáztak az alkalmak alatt. És különösen hálásak vagyunk a fiataloknak, akik oly nagy szeretettel és odafigyeléssel vonták be a kicsiket a közös játékba a Teológia udvarán. Jó volt együtt lenni fiatal családosoikként idősebb testvéreinkkel, és a beszélgetésekben felfedezni, hogyan köt minket össze az Úr.

A hétvége alatt folyamatosan az az öröm volt bennem, amit talán az ünnepi zárandokláton lévő zsidók is érezhettek amikor a 133. zsoltárt énekelték: „Íme, mily jó és mily gyönyörűséges, amikor a testvérek egységben együtt laknak!”. Öröm volt együtt lakni néhány napig Pápán.

Szécsi Sándor és családja

Boldogság az Óvodában

Mint minden évben, idén is a Befogadó Istentisztelet nyitotta meg hivatalosan is az új nevelési évet a Hajnalszallag Tatai Református Óvoda számára.

Az óvodában a beszoktatás sohasem könnyű feladat, a gyermekeket és a szülőket is megviseli az elválás, így ez a gyülekezeti alkalom egyben egy pozitív visszajelzés is arról, hogy az új gyermekek már kezdik megszokni a helyüket, a társaikat, a velük foglalkozó felnőtteket és már sok mindent megtanultak az eltelt rövid idő alatt. Megmutathatják, milyen ügyesen kulcsolják imára a kis kezüket, milyen sok éneket tudnak már.

Erről tettek tanúbizonyságot a szeptember 30-án megtartott Befogadó Istentiszteleten. Ahogy neve is jól mutatja, ilyenkor a régebben óvodába járó gyermekek befogadják maguk közé az újonnan érkező kicsiket, Isten színe előtt is csatlakoznak az ő nyájához. Rendszerint van egy kis műsor is, ez most sem volt másképp: a kicsik egy rövid imával és énekkel kezdtek, majd a nagyobbak óvodába hívogató verssel és vidám egyházi énekkel válaszoltak nekik, melyhez a Gyülekezet tagjaiból álló zenekar nyújtott kíséretet immáron hagyományosan, amit ezúton is nagyon köszönünk nekik.

Dr. Szabó Előd, Nagytiszteletű Lelkész Úr mindenki számára jól érthetően beszélt az idei évre választott igénk lényegéről: „*Boldogok, akik házában laknak, ... Bizony, jobb egy nap a te udvaraidban, mint máshol ezer.*” (Zsoltárok 84). Mindezek után pedig óvodavezetőnk, Retkesné Kiss Mónika név szerint is bemutatta az új gyermekeket, akiknek névsorát most itt is közzétesszük.

A Szivárvány csoportba érkezett: Balogh Emma, Kerkápoly Zoltán, Lajtos Hanna, Németh Zsombor, Oszuska Samu, Reinhardt Levente, Schlégl Noel, Stummer Panna, Zsigetvári Hanna, valamint év közben fog csatlakozni hozzájuk Ulmi Natasa.

A Szőlőfűrt csoportba érkezett: Boka Laura Ildikó, Brondos Máté, Dányi Csilla Kata, Faragó Dorka, Gál Mira, Kail Barnabás, Lengyel Attila, Péntek Nóra, Stark Dániel, Stark Noel, Szécsi Johanna, Szécsi Mara, Szimon Edentina.

A Halacska csoportba érkezett: András Ákos, Barkóczi István Attila, Benda Zétény, Domai Réka, Emhő Tamás Barnabás, Kövári Szonja, Ötvös Zeline, valamint ketten még csatlakoznak a későbbiekben: Palocsai Patrik és Petrassy Anna.

A Bárányka csoportba érkezett: Demeter Orsolya Dóra, Güzel Armandó Attila, Lakatos Dzsesszika Mirella, Martinkovics Réka, Surapka Lorenzó Tamás, Sziij Luca, Zahorán Tamás.

A befogadott gyermekek jelképesen egy báránykát is kaptak az istentisztelet végén, ezzel is jelezve, hogy most már ők is a nyájhoz tartoznak. Az új nevelési évben nem csak gyerekekkel, új dolgozókkal is gyarapodott ez a nyáj, így a hagyományokhoz híven ők most tették le esküjüket az Úr asztalánál. A fogadalmat tett kollégáink: Asztalos Adrienn, Kovács Jánosné és Kuti Péter Mihályné – óvodapedagógusok, Soós Szabina és Valusekné Palencsár Katalin – dajkák, valamint Sümegh Istvánné – óvodatitkár. Isten áldását kérjük munkájukra, hogy még sokáig gazdagíthassák közösségünket!

Bíróné Csátári Dóra óvodapedagógus
Papp László beosztott lelkész

Kakaó és Kalács Reggeli

Már több mint egy éve indult útjára gyülekezetünkben (Kocsi utca 15.) a kakaós kalács reggeli, mely kivételes alkalom, hiszen a vasárnap délelőtti 10 órás istentisztelet előtt kínál találkozást és együttléte gyülekezetünk és hittanosaink családjainak úgy, hogy leveszi a reggeli készítés terhet a szülőkről.

Az alkalom célja kapcsolatépítés a hittanosok családjaival azért, hogy megismerjék gyülekezetünket, otthonosan mozogjanak nálunk. Van egy lelkes szolgáló csapat, akik lehetővé teszik minden alkalommal a reggelizést, és akikhez bármikor lehet csatlakozni. A plakáton szerepel a következő 3 alkalom időpontja, hogy a családok előre tervezhessenek. Hogy egy kicsit bemutassuk, miként is zajlik a kakaós kalács reggeli nálunk, az egyik alkalom után beszélgettünk egy édesanyával.

1. Honnan szereztél tudomást a kakaós kalács reggeliről?

A gyermekeink (3 fiú) az általános iskolában református hittanra járnak. A kakaó kalács reggelire rendszerint ők

hozzák a meghívót, illetve a hitoktatóktól is megkapjuk e-mailben az értesítést.

2. Mire számítottál ezzel kapcsolatosan?

Vártam ezeket az alkalmakat, hiszen itt mindig jó találkozni az ismerősökkel, barátokkal. Nagyon örülök annak, hogy itt nyugodtan lehet beszélgetni, ami a rohanós hétköznapokon sokszor nem sikerül.

3. Hogy tetszett?

A vártnál is sokkal jobban, hiszen a gyerekek barátai, osztálytársai is itt voltak, ők is nagyon jól érezték magukat. Szülőkkel, barátokkal megvitattuk a minket érdeklő dolgokat, kellemesen telt a reggel.

4. Kinek ajánlanád a kakaós kalácsot?

Azoknak ajánlanám, akik szeretnék ilyen formában tartalmasan kezdeni a vasárnap reggelt. Azoknak, akik kíváncsiak a körülöttük zajló dolgokra, a mások problémáira, életére. Mindazoknak ajánlom, akiknek igényük van a „régimódi” társas érintkezési formákra, az egymás közti beszélgetésekre.

5. Mi a gyerekeknek a véleménye a kakaós kalácsról?

Gyermekeink egybehangzóan pozitívan nyilatkoztak, hiszen a kakaó és a kalács is mindig finom, feldobja a reggelt a finomság és a jókedvű, nagyon várt találkozás a többiekkel. Jól kezdődik a nap és így már csak jól folytatódhat.

6. A gyerekek részt vettek-e a gyerek-istentiszteleten? Milyen volt?

A fiúk már 12-14 évesek, általában bent maradnak a felnőtt istentiszteleten. Szoktunk később róla beszélgetni, hogy mi ragadta meg őket, mit jegyeztek meg, min gondolkodtak el. Mindig van olyan téma, amiről az istentisztelet kapcsán beszélgettünk. Ezért azt gondolom, hogy bár nem vagyunk jelen nagyon gyakran a templomban, ezek az alkalmak sokat jelentenek számunkra. Köszönjük, hogy megszervezik őket és köszönjük a meghívást is!

Gyurkó Erzsébet és a Keltai fiúk

Ifjúsági tábor

Minden évben gyülekezetünk ifjúsági csoportjával olyan helyeken táborozunk, ahol nem csupán magunkra figyelünk, hanem adni is szeretnénk valamit, szolgálni abban a gyülekezetben. Ezzel a szemlélettel keressük a helyszíneket. Így jutottunk el idén a Győrszemerei Református Gyülekezetbe, ahol júliusban 5 napot töltöttünk 18 fiatallal.

Táborunk témája a megtérés volt. A csoportbeszélgetéseken, esti evangélizációk során igyekeztünk megérteni, mit is jelent ez, hogyan megy végbe, mi a következménye. A csoportfoglalkozások során sok játék, beszélgetés, lezárásként pedig imaközösség volt. A lelki töltekezést segítette az utolsó esti imaséta, ami mindig nagy hatással van a résztvevőkre. Reggelente a tábor résztvevői közül kerültek ki az áhitat tartók. Maguk döntötték el, hogy miről osztják meg velünk a gondolataikat. Nagyon jó volt hallgatni őket és épülni szolgálataikból.

A lelki töltekezés mellett szolgálni is tudtunk. Vasárnap részt vettünk az istentiszteleten és igeolvasással, imádsággal, énekléssel szolgáltak a fiatalok. Délután a hittanosok részére szerveztünk egy bibliai történetet feldolgozó játékos délutánt. Itt is kivették a feladatból a részüket az ifi tábor résztvevői. A történet előadását, az azt követő vetélkedőt nem csak kitalálták, hanem maguk is aktív szereplői voltak.

A hét első napjaiban délelőttönként fizikai munkával szolgáltunk. Takarítottunk temetőt és templomot, gazoltunk a templom körül és néhány nagyon talpraesett fiú egy faház

felállításában is oroszlánrészt vállalt. Egyik táborozónk pedig a lelkésznel közösen cigánygyerekek matematika tantárgyból való felzárkóztatásában is segített.

Ezek mellett természetesen elmaradhatatlan a mindennapos focizás, beszélgetés, közös társasozás és mivel javában zajlott a futball világbajnokság, a közös meccsnézést is kipróbáltuk.

Nagyon nehéz visszaadni a száraz tények mellett, hogy mennyi szeretetet, elfogadást, egymásra figyelést volt ez alatt az öt nap alatt. Nehéz körül írni azt a lelkületet, amit megtapasztaltunk a fiatalok között. Az egyik táborozónk fogalmazta meg a lényegét: Itt mindenki szereti a másikat. Minden pillanatban világos volt számunkra, hogy ez nem emberi törekvés eredménye, itt Isten van jelen közöttünk, aki közösséget formált belőlünk, aki megáldotta az alkalmainkat és szeretetével vett körül minket, amit már csak szét kellett osztanunk egymásnak. Hála mindezekért Öneki!

dr. Szabó Elődné beosztott lelkész

Felső hittantábor egy szervező szemével

Minden évben igyekszünk olyan tartalommal megtölteni a napokat, ami segít a diákoknak Isten és önmaguk megismerésére és lehetőséget ad, hogy a mindennapokat könnyebben éljék meg. Az idei táborunk témája a választás, döntés volt.

Sokszor kell határozni, valamelyik utat kiválasztani, ami előttünk van, de ez egyáltalán nem egyszerű. Ezért különböző bibliai történeteken keresztül mutattunk rá arra, hogy Isten miként szeretne segíteni bennünket a választásainkban. Noé történetéből azt emeltük ki, hogy a főszereplő tudta kire kell hallgatni, Gedeon esetében rámutattunk arra, hogy ugyan mi mindig a többet, a sokat választjuk, mert ez tűnik a jó útnak, de Isten kezében a kevésből is lehet sok. Ruth története arra tanított minket, hogy győztes és vesztes fogalma egészen mást jelent Isten számára, mint számunkra. Érdekes ezt is figyelembe venni, ha döntenünk kell. Dávid és Góliát története megmutatta, hogy az erő, amitől mi sokszor megrettenünk és nem merünk dönteni, nem az izmokban mérhető, hanem abban, hogy kivel indulunk csatába: Istennel vagy Isten nélkül? Végül pedig Keresztelő János kapcsán beszélgettünk arról is, hogy könnyebb dönteni, ha tudjuk hol a helyünk Isten tervében, ha alázattal elfogadjuk Isten akaratát. A csoportfoglalkozásokon sok játékkal, drámapedagógiai eszközökkel igyekeztünk ezeket a témákat minden korosztály számára érthetővé tenni.

Különlegessége volt az idei tábornak az is, hogy a gyülekezetünk ifi csapatából 9 fő jött velünk és a táborszervezés első lépéseitől az utolsó pillanatig kivették a részüket a szolgálatból: ötleteltek, készültek velünk, csoportot vezettek, étkezésben segítettek, beszélgettek, játszottak a táborozókkal. Nélkülük egészen biztos, hogy nem tudtunk volna ennyi mindent vállalni. Istennek legyen hála az ő szolgálatukért.

Idén először úgynevezett műhelyeket is tartottunk, ahol az ifiseink vállalták, hogy beszélnek életüknek fontos és meghatározó területéről, küzdelmeiről. Így szó volt sportról, közösségek hatásáról, hivatás választásról, álarokról és megfélelésekről. Nagyon nagy sikere volt ennek a programnak a táborozók körében.

Az utolsó este elbúcsúztattuk (kölyök) pezsgővel a 8. osztályosokat, hiszen ők már jövőre nem tarthatnak velünk, egyúttal szeretettel hívtuk őket az ifi táborunkba. Jó volt látni az egymást ölelő, síró fiatalokat, mert ez igazán kifejezte mennyire erős az a kapocs, ami évről évre a táborozók között kialakul.

Egész hetünket a jó hangulat, egymás elfogadása és befogadása, egymás felé való nyitottság jellemezte. Öröm volt látni, ahogy az újak pillanatok alatt megtalálták a helyüket a közösségben és felvették a táborozás ritmusát. Isten áldásait minden nap, minden pillanatban éreztük. A szívünk tele van hálával ezért.

dr. Szabó Elődné beosztott lelkész

Felső hittantábor – Nagyveleg

Az idei hittantáborba 66 fővel Nagyvelegre látogattunk el. Az egész hét alatt szórakoztató programokon vettünk részt kísérőink kitartó munkájának köszönhetően.

Minden nap kiadós reggelivel kezdtük a napot, amely után közös éneklés és „15 perc csend” elnevezésű program következett. Ekkor párokban elvonultunk, egy adott igeszakaszt olvastunk és imádkoztunk együtt. 10 órától feldolgoztuk a napi történetet, majd korosztályok szerint bontva közös foglalkozásokra indultunk. Itt mindig érdekes témákat boncolgattunk, jobban megismerhettük egymást és önmagunkat. Ebéd után csendes pihenőt tartottunk, majd különböző programokon vettünk részt: túrázás, vetélkedő, foci, számháború és a nagy sikerű „műhelyek”. Ekkor következett a már hagyományos focibajnokság és a szabadidős tevékenységek. A jól megérdemelt vacsora után esti áhítat zárta a napunkat, ezután pedig takarodóig társasjátékozással ültünk el az időnket.

Ezúton is szeretném minden táborozó nevében megköszönni a segítők kemény munkáját, és a finomságokat a szülőknek, nagyszülőknek! Összességében kiváló táborban vehettünk részt és mindannyian remek élményekkel térhettünk haza Nagyvelegről.

Varga Dániel 9. osztályos tanuló

Közelebb kerülni Jézus Krisztushoz

Gyülekezetünkben 3 éve indult az első házi csoport. Miért is jött létre ez a csoport? Igény mutatkozott arra, hogy gyülekezetünk más alkalmai mellett rendszeresen találkozassunk olyan formában, ahol kötetlenül beszélgethetünk különböző témákról, megvitathatjuk mindennapi problémáinkat a Biblia tanításainak tükrében. A csoportalkalmak során mindenki elmondhatja a véleményét, felteheti kérdéseit és őszintén beszélhet kétségeiről is. Az összejövetelek fontos része, hogy a témák feldolgozása igei alapokra helyezve történjen, egymás, önmagunk és mindenek előtt az Úr megismerését szolgálja.

„Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben: ott vagyok közöttük.” (Máté 18,20).

Egy csoport 10-12 főből áll, akik jellemzően egy egész évre elkötelezik magukat, hogy kéthetente részt vegyenek a találkozásokon. A csoport tagjai rendszeres látogatói a vasárnapi istentiszteleteknek is, tehát a csoportalkalmak kiegészítésként szolgálnak az istentiszteletek és az egyéni bibliaitanulmányozás

mellett. Az állandó résztvevői kör lehetőséget ad olyan bizalmi légkör kialakulására, ahol mindenki nyugodtan tud beszélni bármilyen témáról. A gyülekezethez újonnan csatlakozóknak is szeretnénk kapcsolódást biztosítani, hogy megtapasztalják a közösséghez tartozás örömét.

Estéinket egy kis beszélgetéssel kezdjük, hogy megtudhassuk kivel mi történt a legutóbbi találkozásunk óta. Ezt követi egy rövid éneklés gitáros kíséret mellett. Ezután vágunk bele az aktuális témába. Minden alkalomnak van egy vezetője, de az nem a jelenlévő lelkész, hanem gyülekezetünk valamelyik tagja. Ő készül fel az aktuális témából, és vezeti az este menetét, irányítja a beszélgetést. Az estét imaközösséggel zárjuk. Mi úgy éljük meg ezeket az estéket, hogy az Úr dicsőítése, tisztelete mellett lelkileg töltekezzünk egymás őszinte vallomásai, bizonyágtételei által.

Mindkét csoport nyitott, befogadó új tagok felé, szívesen látunk mindenkit, aki közelebb szeretne kerülni Jézus Krisztushoz és gyülekezetünk más tagjaihoz.

Gábor Tamás és Köblös István házcsoport tagok

Szolgálattevőink bemutatkozása

**„Hagyd az Úrra utadat, bízzál benne,
mert ő munkálkodik!” (Zsoltárok 37,5)**

Szabó Beatrix vagyok. Budapesten születtem, 1976-ban. Édesapám villamosmérnök volt, édesanyám hivatásos büntetésvégrehajtási alkalmazott, nyugdíjas. Egy bátyám van, ő rendszermérnök, két gyermeke van.

Ateista családban nőttem fel, bár nagyszüleim kérésére mindkettőnket megkereszteltek. Nagyon hálás vagyok azért, hogy kisgyermekként nagymamám a nyári szünetekben elvitt templomba és megtanított imádkozni is. Hiszem, hogy ennek nagy szerepe volt későbbi hitrejutásomban!

Születésem után nem sokkal Tapolcára költöztünk, majd pár évre rá Veszprémbe, ott végeztem iskoláimat. 1994-ben érettségiztem a Vetési Albert Gimnáziumban.

Érettségi után nyelvtanulás céljából Londonba mentem, ahol au-pairként dolgoztam. Ekkor, idegenben kezdtem el Istent keresni. 1996-ban egy adventi evangelizációs istentiszteleten ért utol Isten kegyelme. Összetört bennem minden addigi ellenállás, és megértettem, hogy Jézus Krisztus személyesen szeret engem és értem is meghalt a kereszten. Áadtam Neki az életem, ami, mint egy kisiklott vonat, akkor és ott visszakerült a „helyes vágányra”. Azóta is ezt a „sínpályát” próbálom követni.

Angliából hazatérve, elvégeztem Veszprémbe egy idegenforgalmi főiskolai szakot, majd ezen a területen kezdtem el dolgozni. Ekkor azonban már nagy vágy volt a szívemben, hogy jobban megismerjem Istent az ő Igéjének tanulmányozásán keresztül. Hosszas imádkozás és keresés után

végül az Úr Ausztriába vezetett, egy nemzetközi keresztyén konferencia- és tanulmányi központba. Meghatározó élmény volt számomra a világ minden tájáról érkező keresztyénekkal évekig közösségben élni, tanulni, dolgozni, együtt dicsőíteni az Urat. Sajnos rajtam kívül álló okok miatt végül nem tudtam itt befejezni teológiai tanulmányaimat.

2007-ben jöttem haza Magyarországra. Egy fordítóirodában helyezkedtem el és angol nyelvet tanítottam, de az Úr nem hagyta annyiban, amit elkezdett („Éppen ezért meg vagyok győződve arról, hogy aki elkezdte bennetek a jó munkát, elvégzi Krisztus Jézus napjára.” Fil 1,6). Anyagyülekezetemben, Balatonalmádiban felélesztette bennem a szolgálat, valamint a tanulmányaim befejezése iránti erős vágyat.

Mindezek hatására jelentkeztem 2012-ben a Pápai Református Teológiai Akadémiára. Először a katechéta (hittanoktatói) diplomát szereztem meg, majd folytattam tanulmányaimat a teológus szakon. 2018 szeptemberében kezdhettem meg az ún. „hatodévetet”, tíz hónapos szakmai gyakorlatomat a Tatai Református Egyházközösségben.

Feladataim között szerepel a hittanoktatás; Vértesszőlősen az alsó tagozatosokat tanítom, Tatán a városi óvodákban tanítok októbertől hittant. Emellett gyakornokként részt veszek a gyülekezeti élet különféle alkalmain, megismerkedek a lelkesítő munka minden területével: a gyülekezeti adminisztrációtól a családlátogatásokon át az istentiszteletek, bibliaórák tartásáig. Mindeközben Pápán is vannak még tanulmányi kötelezettségeim.

Hálás vagyok az Úrnak, hogy ebbe a nagy, élő gyülekezetbe vezetett, ahol sokat tanulhatok. Az Ő erejét és mindenre elégséges kegyelmét kérem a rám bízott feladatok elvégzéséhez.

Szabó Beatrix VI. éves teológiai hallgató

Lépkedjünk együtt Pál apostol lábnyomán

2018. június 25-29. között szerveztük meg az alsós általános iskolás hittanosainknak a nyári hittanos tábor, ismét napközis jelleggel. A gyerekek 7:30-tól érkezhettek és 16 óráig tartottak az elfoglaltságok.

Reggelivel kezdődött a nap, majd a templomba mentünk bibliai foglalkozásra. Tanultunk énekeket, és megismertük Isten üdvözítő munkáját Pál apostol életén és munkásságán keresztül. Ezt követte egy kis szabadidő, majd évfolyamonkénti bontásban négy csoportban foglalkozások, amelyeken játékos formában mélyítettük el a templomban hallottakat. Ebéd után minden napra jutott valami kézműves vagy sport foglalkozás.

Megismertedtünk az első keresztyének világával, életével, nehézségeivel, ennek kapcsán buszos kirándulással egybekötve utaztunk el a Komáromi erőd almásfüzitői Római táborába, ahol az első két évszázad korának ruháit, kézművességeit, gyógynövényeit mutatták be nekünk, sőt kóstoltunk korabeli ételt is.

Szerveztünk a gyerekeknek Gútay János bácsival, gyülekezetünk presbiterével agyagozást, amelyen saját készítésű bögréket és kerámiákat készíthettek a gyerekek életkoruknak megfelelően.

Volt sport délután, pólófestés, családi délután. A hét lezárásaként a családi délutánon egy hosszú kötelet feszítettünk ki közösen, a templom előtt körbe állva. Szerettük volna ezzel kifejezni, hogy egy közösség vagyunk, és együtt meg tudjuk tartani egymást, ahogyan az Úr is megtart bennünket.

Végül július 1-én vasárnap az istentisztelet keretében számoltunk be a gyülekezet előtt az egész hétről, melyre egy igazán jó hangulatú kis műsorral készültünk énekekkel és aranymondással.

Köszönet illeti a szülőket, a 16 segítő felnőttet, Tata város Önkormányzatát, a Tatai Református Gyülekezetet, Gútay Jánost, a Tatai Református Gimnáziumot a tábor szervezésének és lebonyolításának anyagi, erkölcsi, kétkezi feladataiban nyújtott segítségével. S mindenért hála a Mindenható Istennek. SOLI DEO GLORIA – EGYEDÜL ISTENÉ A DICSŐSÉG!

Nagy Krisztina beosztott lelkész

Rendszeres gyülekezeti alkalmaink:

Gyülekezeti csoportok alkalmai:

NŐSZÖVETSÉGI ÖSSZEJÖVETEL:

Minden hónap első szerda du. 17.00

NŐI BIBLIA ÓRA:

2018. november 9. 18.00

2018. december 14. 18.00

PRESBITERI BIBLIA ÓRA:

2018. november 28. 18.00

2018. december 19. 18.00

FÉRFIKÖR:

2018. november 15. 18.00

2018. december 13. 18.00

ÉNEKKARI PRÓBA:

Minden csütörtökön

18 órakor az imaházban.

Bibliás alkalmak:

ISTENTISZTELET: MINDEN VASÁRNAP

9.00 ÓRAKOR TÓVÁROSON,

10.00 ÓRAKOR TATÁN.

A vasárnapi 10 órás istentisztelettel párhuzamosan gyermekmegőrzés és gyermek-istentisztelet is van a hitoktató teremben.

Istentisztelet csütörtökön délelőtt mindkét idősek otthonában, délután a kórházban.

VASÁRNAPI IMAÓRA

18.00 órától a Tóvárosi református imaházban.

Támogassa a Harangszó megjelenését!

Az újságot adományokból tartjuk fenn, és ingyen jut el gyülekezetünk valamennyi tagjához. Ha valaki anyagilag is segíteni tudja az újság megjelenését, annak neve, illetve cégének, vállalkozásának a neve megjelenhet az újság hátoldalán.

Várjuk a támogatók jelentkezését!

Köszönjük segítségüket!

Hivatali nyitva tartás

Hétfőn és pénteken 9-12 óra között, szerdán pedig 14-17 óra között várjuk Kedves Testvéreinket! Természetesen a korábbi évtizedek szokásának megfelelően valamennyi gyülekezeti alkalomhoz kapcsolódóan lehetőség van a hivatali ügyintézésre is. A fogadási időn túl is állunk a gyülekezet tagjainak rendelkezésére, de kérjük ilyen esetekben az időpont egyeztetését. A hivatal 34/380-616-os, valamint 30/380-8496-os telefonszámán van lehetőség a személyes találkozás megbeszélésére.

TATAI -TÓVÁROSI HARANGSZÓ

A Tatai Református Egyházközség hivatalos lapja

Szerkesztette, felelős kiadó: Dr. Szabó Előd

Készült: a gyülekezet kiadásában.

Előkészítés: BCs Nyomtatás: Sollers

A gyülekezet tagjaihoz
a presbiterek útján jut el a Harangszó.

Itt vagyunk:

2890 Tata, Kocsi u. 15. Tel.: 34/380-616

E-mail: hivatal@reftata.hu

Gyülekezetünk honlapja: www.reftata.hu

A Tatai Református Gimnázium honlapja:
www.refi-tata.hu

Kenderke művészeti iskolánk honlapja:
www.kenderke.hu

A Harangszó megjelenését a Sollers Nyomda támogatta.

Forduljon hozzánk bizalommal!

Sollers Nyomdaipari Kft.

Tata, Komáromi u. 55.

Tel.: (34) 586-036

E-mail: sollers@t-online.hu

**Ofset-, digitális és tamponnyomtatás.
Minden, ami nyomdával kapcsolatos:**

Havilapok, könyvek, prospektusok,
naplók, szórólapok, plakátok,
ügyviteli nyomtatványok, névjegykártyák,
borítékok, ajándéktárgy emblémázás,
stancolás...